

**UCHWAŁA NR XXIX/236/13
RADY POWIATU SEJNEŃSKIEGO**

z dnia 27 marca 2013 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi [REDAKTION] na Starostę
Sejneńskiego.**

Na podstawie art. 12 pkt. 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym (tj. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1688, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 167, poz. 1759, z 2007 r. Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 92, poz. 753, Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675, z 2011 r. Nr 21, poz. 113, Nr 149, poz. 887, Nr 217, poz. 1281) oraz art. 229 pkt. 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2013 poz. 267) po rozpoznaniu skargi [REDAKTION] na Starostę Sejneńskiego, Rada Powiatu Sejneńskiego uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę [REDAKTION] z dnia 21 lutego 2013r. na Starostę Sejneńskiego .

§ 2. Przyjmuje się treść odpowiedzi na skargę jak w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu Sejneńskiego .

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Józef Miszkiel

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr XXIX/236/13

Rady Powiatu Sejneńskiego

z dnia 27 marca 2013 r.

Uzasadnienie

do uchwały Rady Powiatu Sejneńskiego
w sprawie rozpatrzenia skargi [REDAKTOWANE] na Starostę
Sejneńskiego

W dniu 21 lutego 2013r. [REDAKTOWANE] złożyli skargę na Starostę Sejneńskiego .

Zarzuty zawarte w skardze dotyczyły „wszczęcia z urzędu postępowań administracyjnych KD.5430.41.2013WM oraz KD.5430.42.2013.WM oraz sposobu prowadzenia”.

Komisja Rewizyjna zapoznała się ze skargą, wyjaśnieniami złożonymi przez Starostę Sejneńskiego-Andrzeja Szturgulewskiego oraz materiałami źródłowymi.

W wyniku powyższych działań Komisja Rewizyjna dokonała następujących ustaleń:

1. [REDAKTOWANE] podnieśli w skardze, że Starosta wszczął postępowanie administracyjne bez podstaw do jego wszczęcia. Tymczasem przepisy szczególne tj. przepis art. 75 ust.1 pkt 5 ustawy z dnia 5 stycznia 2011r. o kierujących pojazdami (Dz.U. Nr 30, poz. 151 z późn. zm.) zawiera wprost obowiązek kierującego pojazdem, posiadającego uprawnienia do prowadzenia pojazdów mechanicznych, poddania się specjalistycznym badaniom lekarskim przeprowadzanym w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem, który został skierowany decyzją starosty w przypadkach nasuwających zastrzeżenia co do jego stanu zdrowia. Potwierdza to również zapis art. 99 ust.2 pkt 1 lit. b. ustawy z dnia 5 stycznia 2011r.o kierujących pojazdami (Dz.U. Nr 30, poz. 151 z późn. zm.). Po otrzymaniu przez Starostę Sejneńskiego zawiadomienia o złym stanie zdrowia osoby posiadającej uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi, wbrew stanowisku skarżących, zachodziły przesłanki do wszczęcia postępowania administracyjnego.

2. Starosta Sejneński nie naruszył zasady pisemności postępowania administracyjnego.

Z zasady pisemności określonej w art. 14 k.p.a. dla organu wynika obowiązek załatwiania sprawy w formie pisemnej, przy czym nie odnosi się to tylko do czynności kończącej postępowanie, tj. do wydania decyzji, ale również do wszystkich istotnych czynności w toku załatwienia sprawy, jak komunikowania się organu ze stronami i stron z organem, przyjmowania oświadczeń i wyjaśnień stron, przesłuchiwanie świadków (protokoły) itp. Tak więc Starosta Sejneński zachował zasadę pisemności postępowania administracyjnego. Postępowania wszczęte zostały w formie pisemnej ,także ich zakończenie nastąpiło w drodze pisemnej decyzji administracyjnej. Tak więc niezasadny jest również zarzut naruszenia zasady pisemności postępowania administracyjnego.

3. Starosta Sejneński nie naruszył zasady prawdy obiektywnej, gdyż z zasady tej wynika obowiązek prawny uzyskania w toku postępowania w danej sprawie takiego materiału dowodowego i takiego obrazu stanu faktycznego określonej sprawy, który można uznać za zgodny z rzeczywistością. Taki stan uzyskuje się w postępowaniu przez konfrontacje zeznań świadków, opinie biegłych, badanie wiarygodności przedstawionych dowodów, a także przez ocenę logiczną całego materiału dowodowego i przez ocenę dokonaną przez pryzmat doświadczenia życiowego. Z tej zasady dla organu administracji publicznej prowadzącego sprawę wynika obowiązek ustalenia z urzędu, jakie dowody są niezbędne dla ustalenia stanu faktycznego sprawy. Starosta Sejneński prawidłowo zastosował ta zasadę i w efekcie uznając brak podstaw do wydania orzeczeń merytorycznych w sprawie postępowanie umorzył.

4. W ocenie Komisji Rewizyjnej podnoszona przez skarżących kwestia nie uwzględnienia z urzędu interesu społecznego i słusznego interesu obywateli wynika z subiektywnego odczucia skarżących. Treść uzasadnień wydanych przez Starostę Sejneńskiego decyzji administracyjnych kończących postępowanie wskazuje wprost iż organ kierował się uwzględnieniem zarówno interesu społecznego i słusznego interesu obywateli. Celem wszczętego przez Starostę postępowania administracyjnego było wnikliwe i bezstronne zbadanie informacji. Organ w sposób wyczerpujący zebrał i rozpatrzył cały materiał dowodowy umożliwiający zajęcie w sprawie stanowiska .

5. W pismach KD.5430.41.2013 WM oraz KD.5430.42.2013WM z dnia 14 lutego 2013r. [REDACTED] [REDACTED] zostali poinformowani, że zgodnie art. 73 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) mają prawo wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów. Starosta Sejneński w sposób prawidłowy poinformował strony o możliwości zapoznania się z aktami sprawy .

Tym samym Komisja Rewizyjna nie dopatrzyła się jakichkolwiek nieprawidłowości w działaniach Starosty Sejneńskiego związanych z wszczęciem postępowań administracyjnych KD.5430.41.2013 WM i KD5430.42.2013WM, sposobem ich prowadzenia oraz podjętych w przedmiotowej sprawie rozstrzygnięć .

W związku z powyższym podjęcie przedmiotowej uchwały uznaje się za zasadne.

Uzasadnienie